

การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน
สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
The Creation of the Basic Thai Language
Proficiency Test for Chinese Students
of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

(Received: Aug 8, 2020 Revised: Dec 15, 2020 Accepted: Dec 20, 2020)

ทัศนีย์ ทองสมบุญ¹

Tassanee Tongsobun

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ข้อสอบเป็นชนิดแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Item) จำนวน 80 ข้อ โดยมีจุดประสงค์เพื่อต้องการวัดความรู้ภาษาไทยในเรื่องหลักภาษา และอักษรวิธภาษาไทยพื้นฐานวงศัพท์ศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน และการสนทนา ภาษาไทยพื้นฐานในชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษาจีน สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยใช้เกณฑ์คุณภาพดังนี้ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ค่าความยาก (p) 0.20 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก ($r = 0.20$ ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น (KR20) 0.70 ขึ้นไป ผลการวิจัย พบว่า ข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC เท่ากับ 0.97 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบ อยู่ในระดับปานกลางหรือค่อนข้างง่าย โดยมีคะแนนสูงสุด (MAX) เท่ากับ 78 คะแนน ค่าคะแนนต่ำสุด (MIN)

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เท่ากับ 31 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบ (\bar{X}) เท่ากับ 59.70 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 13.01 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบรายข้อในภาพรวม ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.16 – 0.98 ส่วนค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.03 – 0.75 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 74 ข้อ จากทั้งหมด 80 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ 0.828, 0.810 และ 0.825 ตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบข้างต้น อยู่ในระดับที่เหมาะสมสามารถนำแบบทดสอบไปใช้ได้

คำสำคัญ: แบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน
แบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน

Abstract

The objective of this research was to create the Basic Thai language proficiency test for Chinese students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University. The test included 80 multiple-choice items, which aimed to measure the knowledge of basic Thai language, basic Thai orthography, basic Thai vocabulary, and basic Thai conversations in daily life. The researcher used the criteria to check the quality of the test as follows: 1) indexes of item-objective congruence (IOC) ≥ 0.50 2) item difficulty (p) = 0.20 – 0.80 3) discrimination (r) = 0.20, and 4) Kuder-Richardson 20 (KR20) ≥ 0.70 . The results showed that the test had content validity as IOC was 0.97. The basic statistics of the test scores were at a moderate or relatively easy level. The maximum score (MAX) was 78 while the minimum score (MIN) was 31. The average test score (\bar{X}) was 59.70, and the standard deviation (S.D.) was 13.01. Based on the quality analysis of individual test items, it was found that item difficulty (p) was 0.16 – 0.98, and discrimination (r) was 0.03 – 0.75. Based on the criteria, there were 74 items which had the quality, and Kuder-Richardson 20 (KR20) was 0.828, 0.810, and 0.825, respectively. It can be concluded that this test is suitable for Chinese students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University.

Keywords: Basic Thai language proficiency test,
Basic Thai language proficiency test for Chinese students

บทนำ

ปัจจุบันนี้การเรียนการสอนภาษาไทยมิได้จำกัดอยู่เพียงเยาวชนไทยในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นภาษาที่คนต่างชาติให้ความสนใจศึกษาเรียนรู้ไม่น้อยจากเดิมในอดีตที่จัดภาษาไทยอยู่ในหมวดของภาษาที่มีคนเรียนน้อย ภาษาไทยเริ่มมีบทบาทต่อการศึกษาระหว่างประเทศในเวทีโลก สถาบันการศึกษาทั้งในเอเชียและยุโรป ได้เปิดสาขาวิชาภาษาไทยกันอย่างแพร่หลาย เพื่อสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยให้กับผู้คนในชาติของตน ชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทยมีทั้งวัยเด็ก วัยนักศึกษาและวัยทำงานสามารถพบเห็นชาวต่างชาติมากมายที่สามารถพูดภาษาไทยได้อย่างชัดเจนและคล่องแคล่วทางโทรศัพท์ โซเชียลมีเดีย หรือสื่ออื่น ๆ นอกจากสามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับเจ้าของภาษาแล้วยังใช้ภาษาไทยในการประกอบอาชีพต่าง ๆ สามารถสอนและให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และสังคมไทยอีกด้วย เรียกได้ว่า “ภาษาไทยมิใช่เป็นของคนไทยเท่านั้น” อีกต่อไปแล้ว

เนื่องด้วยความสนใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยของชาวต่างชาติ โดยเฉพาะประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศไทยมาอย่างยาวนาน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้ดำเนินการจัดโครงการความร่วมมือทางการศึกษากับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่น วิทยาลัยเทคนิคสิบสองปันนา (Xishuangbanna Vocational and Technical Institute) มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซี (Guangxi Universities of Nationalities) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ยูนนาน (Yunnan Agricultural University) วิทยาลัยภาษาต่างประเทศไห่-หนาน (Hainan College of Foreign Studies) และมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกว้างซี (Guangxi University of Foreign Language) โดยนักศึกษาจีนในโครงการความร่วมมือเหล่านี้ ได้ศึกษาภาษาไทยที่ประเทศจีนเป็นระยะเวลา 2 ปี จากนั้นเดินทางมาศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นระยะเวลา 1 - 2 ปี

จากการที่ผู้วิจัยสังเกตทักษะการสื่อสารของนักศึกษาจีนและการวิเคราะห์ผลการเรียนของนักศึกษาจีนจากสถาบันต่าง ๆ พบว่าถึงแม้ว่านักศึกษาได้เรียนภาษาไทยมาจากประเทศจีนเป็นระยะเวลา 2 ปีเท่ากัน แต่นักศึกษามีระดับความรู้ภาษาไทยที่แตกต่างกัน และนักศึกษาจากสถาบันเดียวกันระดับความรู้ภาษาไทยก็แตกต่างกัน เช่น ในชั้นเรียนหนึ่งจากสถาบันเดียวกัน มี 25 คน นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้เป็นอย่างดี สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วสามารถเรียนในรายวิชาที่กำหนดให้ เข้าใจและมีการแสดงออกด้านภาษาได้เป็นอย่างดี มีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน มีนักศึกษาบางส่วนสามารถสื่อสารภาษาไทยได้บ้าง สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้แต่ยังไม่ค่อยถูกต้องและมีนักศึกษาบางคนซึ่งเป็นส่วนน้อยในชั้นเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ด้วยระดับความรู้ภาษาไทยที่แตกต่างนี้ทำให้เกิดอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนเกิดความไม่เท่าเทียมกันในการเรียนรู้ ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ นักศึกษาที่อยู่ในระดับอ่อนเกิดความเครียดและไม่อยากเข้าเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน นำไปสู่การขาดเรียน จากการสอบถามถึงสาเหตุที่นักศึกษาไม่เข้าเรียน พบว่านักศึกษาเรียนไม่เข้าใจ จึงไม่อยากเข้าเรียน ต้องการเรียนภาษาไทยในระดับที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ จึงต้องมีวิธีการวัดระดับความรู้และทักษะด้านภาษาไทยของนักศึกษา เพื่อจัดกลุ่มเรียนตามความรู้ความสามารถ ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของความแตกต่างในความรู้ภาษาไทยของนักศึกษาด้านอักษรวิธีไทย และทักษะด้านการสื่อสาร จึงมีความจำเป็นในการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาไทย เพื่อให้สามารถวัดระดับความรู้ภาษาไทยของนักศึกษา นำไปสู่จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับศักยภาพของนักศึกษาได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือมีแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน สามารถจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับระดับความรู้ทางภาษาไทยของผู้เรียน เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน

และเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และมหาวิทยาลัย ต่างประเทศในโครงการความร่วมมือ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. เพื่อประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักศึกษาจีน ที่มาศึกษาในสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 56 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีน ที่มาศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2561 เนื่องจากนักศึกษาจีน มาจากต่างสถาบัน และเดินทางมาถึงประเทศไทยไม่พร้อมเพรียงกัน จึงได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มและมีการทดสอบ 2 ครั้ง เพื่อให้ได้ผลการทดลองที่มีความเที่ยงตรงมากขึ้น ดังนี้ การทดสอบครั้งที่ 1 นักศึกษาจีน จำนวน 11 คน และการทดสอบครั้งที่ 2 นักศึกษาจีน จำนวน 45 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 56 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ เจาะจง (Purposive Sampling) และนำผลการทดสอบทั้ง 2 ครั้งมาวิเคราะห์ ตามกระบวนการการวิเคราะห์ผล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พัฒนาแบบทดสอบ โดยผู้วิจัย จำนวน 80 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบทดสอบ เรื่องอักษรวิไทย จำนวน 30 ข้อ ตอนที่ 2 แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ และตอนที่ 3 ข้อ แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ

2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

2.1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างเครื่องมือ

- 1) เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาจีน ที่เข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- 2) เพื่อประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2.1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ และกำหนดขอบเขตเนื้อหา ในแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ดังนี้

- 1) เอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ
- 2) เอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ ความรู้ภาษาไทยระดับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ
- 3) การจัดการเรียนการสอนและหลักสูตรภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยในโครงการความร่วมมือ คือ มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซี และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ยูนิานาน
- 4) เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์และประเมินคุณภาพแบบทดสอบ

2.1.3 การกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบทดสอบ โดยมีความสอดคล้องกับหนังสือเรียนภาษาไทยพื้นฐาน 1 ของ Liao Yu Fu (2010), ภาษาไทยพื้นฐาน 2 ของ Luo Yu Yuan (2010), ผลการศึกษาวិเคราะห์ ตำราเรียนภาษาไทยระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน 1 และ 2 ของ Yue Hu (2561) , ผลการวิจัยเรื่อง “การกำหนดคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้น” ของ รุ่งฤดี แผลงศร (2551) และการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการวิเคราะห์ การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยในความร่วมมือ การสอบถาม อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา จึงกำหนดเนื้อหาของข้อสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็น 3 ด้าน ได้แก่ การวัดความรู้ด้านอักขรวิธีไทย การวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน และการวัดความรู้ด้านการสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ด้านอักขรวิธีไทย ได้แก่
 - 1.1) ความรู้เรื่องหน่วยเสียงในภาษาไทย
 - 1.2) ความรู้เรื่องพยัญชนะ
 - 1.3) ความรู้เรื่องหมู่อักษร
 - 1.4) ความรู้เรื่องสระ
 - 1.5) ความรู้เรื่องวรรณยุกต์
 - 1.6) คำเป็น-คำตาย
 - 1.8) ความรู้เรื่องตัวสะกดมาตราต่าง ๆ
 - 1.9) ความรู้เรื่องอักษรนำและอักษรควบ
 - 1.10) ความรู้เรื่องหลักการอ่านและเขียนคำพิเศษ
 - 1.11) ความรู้เรื่องการใช้เครื่องหมายในภาษาไทย

2) ด้านคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน โดยคัดเลือกคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐานและนำคำศัพท์มาจัดกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

- 2.1) คำศัพท์ประเภทคำนาม
- 2.2) คำศัพท์ประเภทคำวิสามานยนาม
- 2.3) คำศัพท์ประเภทคำกริยา
- 2.4) คำศัพท์ประเภทคำเชื่อม
- 2.5) คำศัพท์ประเภทคำวิเศษณ์

3) ด้านการสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยมาเรียบเรียงเป็น 10 เรื่อง ดังนี้

- 3.1) การสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำตัวและการทำความรู้จัก
- 3.2) การสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามความรู้สึก
- 3.3) การสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามสถานที่
- 3.4) การสนทนาเกี่ยวกับเวลา
- 3.5) การสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางและการท่องเที่ยว
- 3.6) การสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหาร
- 3.7) การสนทนาเกี่ยวกับการซื้อสินค้า
- 3.8) การสนทนาทางโทรศัพท์
- 3.9) การสนทนาเกี่ยวกับการไปพบแพทย์
- 3.10) การสนทนาในโอกาสต่าง ๆ

จากการกำหนดเนื้อหาข้างต้น นำไปสู่การสร้างแบบทดสอบ โดยแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple Choice) จำนวน 80 ข้อ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 (ข้อ 1-30) แบบทดสอบเรื่องอักษรวิีไทย
จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 2 (ข้อ 31-55) แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาไทย
พื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 (ข้อ 56-80) แบบทดสอบการสนทนา
ภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ

3. วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 นำข้อสอบมาวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อกำหนดสัดส่วนของสาระการเรียนรู้และนำไปสู่การออกข้อสอบ วิเคราะห์จุดประสงค์รายข้อ ดังตาราง แสดงตัวอย่างการวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ดังตัวอย่าง

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหาข้อสอบ

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
1. อักษรวิีไทย	
1.1 พยัญชนะ	1. สามารถระบุจำนวนรูปและเสียงพยัญชนะไทยได้
	2. มีความเข้าใจเรื่องหน่วยเสียงพยัญชนะไทย
1.2 วรรณยุกต์	3. มีความเข้าใจเรื่องการผันเสียงวรรณยุกต์
	4. สามารถระบุคำตายได้
1.3 ตัวสะกด	5. สามารถระบุคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด
	6. สามารถระบุคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กก

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหาข้อสอบ (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. คำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน	
2.1 คำศัพท์ประเภทคำนาม	7. สามารถระบุความหมายของคำศัพท์ได้
2.2 คำศัพท์ประเภทคำสรรพนาม	
2.3 คำศัพท์ประเภทคำกริยา	
3. สนทนาภาษาไทย	
3.1 การสนทนาเกี่ยวกับการสอบถามสถานที่	8. สามารถตั้งคำถามได้อย่างถูกต้อง
	9. สามารถโต้ตอบบทสนทนาได้อย่างถูกต้อง
3.2 การสนทนาเกี่ยวกับเวลา	10. สามารถโต้ตอบบทสนทนาได้อย่างถูกต้อง
	11. สามารถตั้งคำถามได้อย่างถูกต้อง

3.2 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ (IOC) โดยการนำข้อสอบที่เขียนตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

3.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนด้านอักษรวิธีไทย และหลักภาษาไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสริน ดิษฐบรรจง สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

3.2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ รองศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แผลงศร ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดและประเมินผล แบบทดสอบ อาจารย์ ดร.อัครเดช เกตุน้ำ สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

3.3 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นจริงหรือไม่ แล้วหาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Index of Item-Objective Consistency: IOC) ตามวิธีของโรวินेलลีและแฮมเบิลตัน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543, น.246) จากนั้นเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ซึ่งถือว่าจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาตั้งตัวอย่างการประเมิน ดังนี้ แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือข้อสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานระดับต้น สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

3.4 เมื่อนำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านตรวจประเมินคุณภาพเครื่องมือแล้ว จึงจัดทำแบบทดสอบข้อสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานระดับต้น สำหรับนักศึกษาจีน โดยมีการปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนดังนี้

4.1 วางแผนดำเนินการสอบ กำหนดวัน เวลา และสถานที่สอบ

4.2 เตรียมดำเนินการสอบ โดยเตรียมแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน รวมทั้งคำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ ตรวจสอบความเรียบร้อยของข้อสอบทุกฉบับ และเตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอต่อจำนวนผู้สอบทั้งหมด

4.3 ดำเนินการสอบตามวัน เวลา และสถานที่สอบที่กำหนดไว้ โดยนำแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีนไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ ครั้งที่ 1 นักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 11 คน และครั้งที่ 2 นักศึกษาจีน

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 45 คน

4.4 นำผลที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพข้อสอบ ได้แก่ ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และหาคุณภาพแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

5.1 วิเคราะห์หาคุณภาพข้อสอบ โดยหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

5.2 วิเคราะห์หาคุณภาพแบบทดสอบ โดยหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
MAX	แทน	คะแนนสูงสุด
MIN	แทน	คะแนนต่ำสุด
(\bar{X})	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
k	แทน	จำนวนข้อสอบ
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
p	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผู้วิจัยจึงเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าว โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ
2. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบ
3. ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบรายข้อ
4. ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบทั้งฉบับ

1. ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ

การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเป็นปรนัยของข้อคำถาม และตัวเลือก พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Index of Item-Objective Consistency : IOC) ตามวิธีของโรวินเอลลีและแฮมเบิลตัน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543, น. 247) โดยมีเกณฑ์การประเมิน คือ +1, 0, -1 ให้คะแนน +1 หมายถึงแน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น, ให้คะแนน 0 หมายถึงไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น, ให้คะแนน -1 หมายถึงไม่แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ข้อที่	IOC	ข้อที่	IOC	ข้อที่	IOC	ข้อที่	IOC
1	1.00	21	1.00	41	1.00	61	1.00
2	1.00	22	1.00	42	0.67	62	1.00
3	0.67	23	0.67	43	1.00	63	1.00
4	1.00	24	0.67	44	1.00	64	1.00
5	1.00	25	1.00	45	1.00	65	1.00
6	1.00	26	0.67	46	1.00	66	1.00
7	0.67	27	1.00	47	1.00	67	1.00
8	1.00	28	1.00	48	1.00	68	1.00
9	1.00	29	1.00	49	1.00	69	1.00
10	1.00	30	1.00	50	1.00	70	1.00
11	1.00	31	1.00	51	1.00	71	1.00
12	1.00	32	1.00	52	1.00	72	1.00
13	1.00	33	1.00	53	1.00	73	1.00
14	1.00	34	1.00	54	1.00	74	1.00
15	1.00	35	1.00	55	1.00	75	1.00
16	1.00	36	1.00	56	1.00	76	1.00
17	1.00	37	0.67	57	1.00	77	1.00
18	1.00	38	1.00	58	1.00	78	1.00
19	1.00	39	1.00	59	1.00	79	1.00
20	1.00	40	1.00	60	1.00	80	1.00
ค่าเฉลี่ยคะแนน IOC = 0.97							

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจำนวน 80 ข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1.00 และมีค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 จากเกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อสอบข้อนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดังนั้นเมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบที่ได้จากการวิเคราะห์ ข้อสอบทุกข้ออยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้จึงสามารถสรุปได้ว่าข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 56 คน โดยเปรียบเทียบการทดสอบครั้งที่ 1 นักศึกษาจีน 11 คน และครั้งที่ 2 นักศึกษาจีนจำนวน 45 คน ได้ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานในการทดสอบครั้งที่ 1 และ 2

ค่าสถิติ	การทดสอบครั้งที่ 1	การทดสอบครั้งที่ 2
จำนวนข้อสอบ (k)	80	80
คะแนนเต็ม	80	80
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n)	11	45
คะแนนสูงสุด (MAX)	61	78
คะแนนต่ำสุด (MIN)	35	31
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	47.00	62.80
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	8.89	11.93

จากตารางที่ 3 พบว่า แบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 80 ข้อ คะแนนเต็ม 80 คะแนน เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบ พบว่า ครั้งที่ 1 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 47.00 (S.D. = 8.89) ส่วนครั้งที่ 2 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 62.80 (S.D. = 11.93) ผลการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง แสดงว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความยากเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

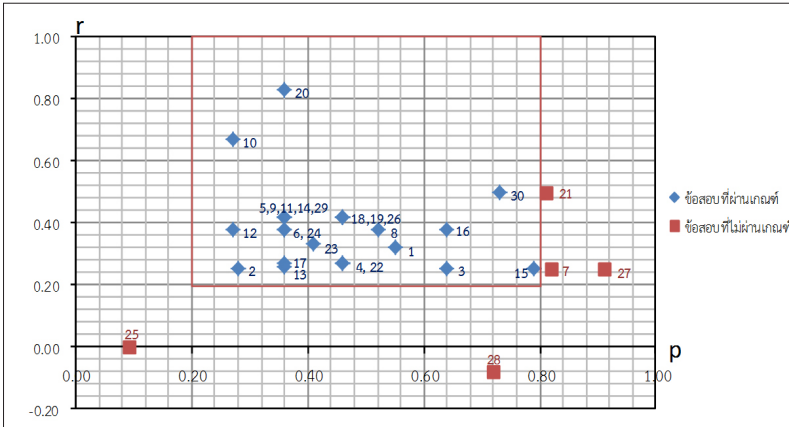
3. ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบรายข้อ

การวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบรายข้อของแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Item) 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 อักษรวิธียไทย และหลักภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ ตอนที่ 2 คำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ ตอนที่ 3 การสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม TAP และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามเนื้อหาของแบบทดสอบ 3 ตอนข้างต้น โดยการเปรียบเทียบการทดสอบในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

3.1 การเปรียบเทียบคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 เนื้อหาตอนที่ 1 อักษรวิธียไทยและหลักภาษาไทย

ผลการเปรียบเทียบคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 เนื้อหาแบบทดสอบในตอนที่ 1 อักษรวิธียไทยและหลักภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ (ข้อที่ 1 - 30) พบว่า การทดสอบครั้งที่ 1 ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.09 – 0.91 และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ -0.08 – 0.83 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 25 ข้อ ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 26, 29 และ 30 ดังแสดงในแผนภาพที่ 1

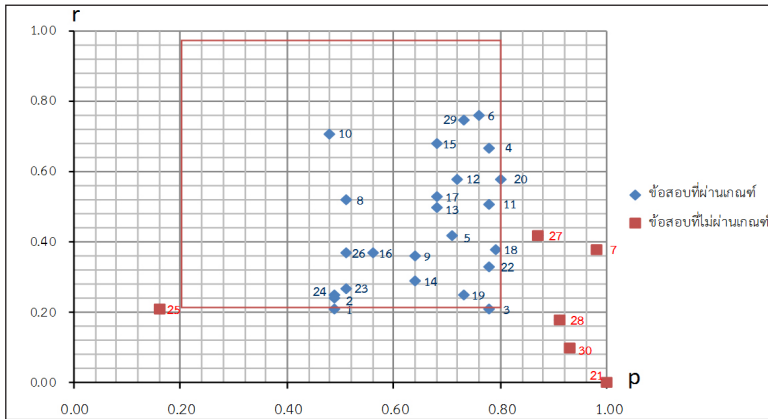
แผนภาพที่ 1 แสดงคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 1
เนื้อหาตอนที่ 1 อักษรวิธียไทยและหลักภาษาไทย

(ทัศนีย์ ทองสมบูรณ์, 2563)

ส่วนการทดสอบครั้งที่ 2 ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.16 - 1.00 และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.00 - 0.76 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 24 ข้อ ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 26 และ 29 ดังแสดงในแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 แสดงคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 2 เนื้อหาตอนที่ 1 อักษรวิทย์ไทยและหลักภาษาไทย

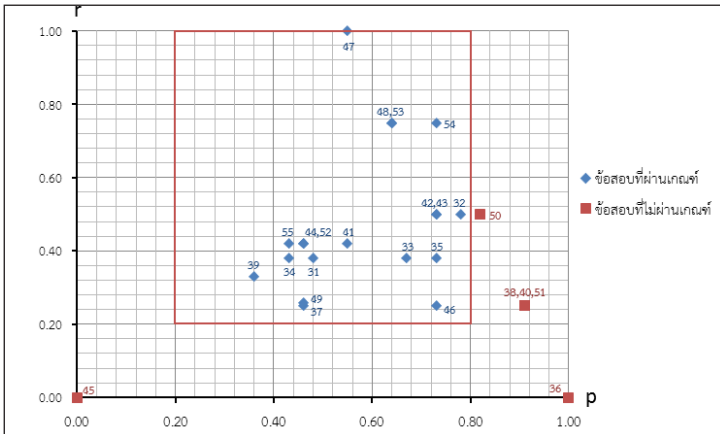

(ทัศนีย์ ทองสมบูรณ์, 2563)

3.2 การเปรียบเทียบคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบ ครั้งที่ 1 และ 2 เนื้อหาตอนที่ 2 คำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน

ผลการเปรียบเทียบคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 เนื้อหาแบบทดสอบในตอนที่ 2 คำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ (ข้อที่ 31 - 55) ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.00 - 1.00 ส่วนค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.00 - 1.00 ซึ่งได้ ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 19 ข้อ ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ ข้อที่ 31, 32, 33, 34, 35, 37, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 54 และ 55 ดังแสดงในแผนภาพที่ 3

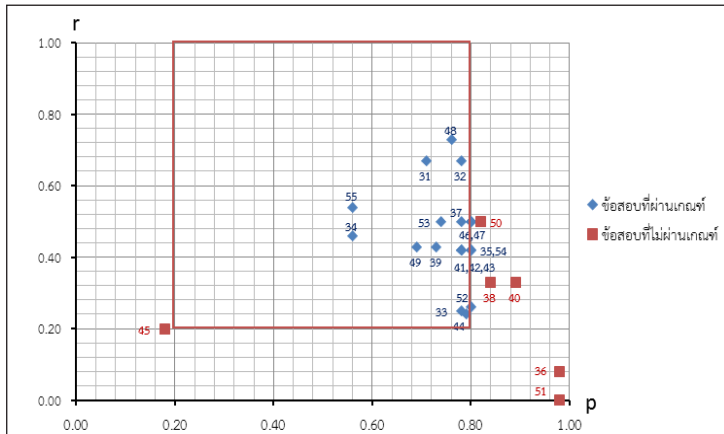
แผนภาพที่ 3 แสดงคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 1
 เนื้อหาตอนที่ 2 คำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน

(ทัศน์ี ทองสมบูรณ์, 2563, น.40)

ส่วนการทดสอบครั้งที่ 2 ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.18 - 0.98 และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.00 - 0.73 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 19 ข้อ ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ ข้อที่ 31, 32, 33, 34, 35, 37, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 54 และ 55 จะเห็นได้ว่าข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ตรงกันกับการทดสอบในครั้งที่ 1 ดังแสดงในแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 แสดงคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 2 เนื้อหาตอนที่ 2 คำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน

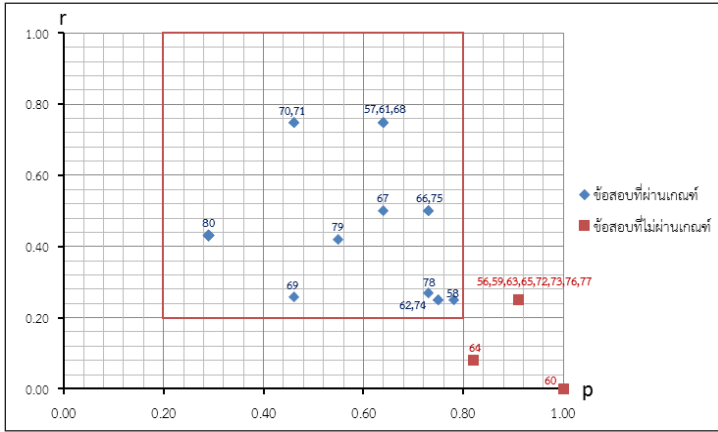

(ทัศนีย์ ทองสมบูรณ์, 2563, น.40)

3.3 การเปรียบเทียบคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 เนื้อหาตอนที่ 3 การสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน

ผลการเปรียบเทียบคุณภาพข้อสอบรายข้อการทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 เนื้อหาแบบทดสอบในตอนที่ 3 การสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ (ข้อที่ 56 - 80) ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.28 – 1.00 ส่วนค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.00 – 0.75 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 15 ข้อ ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ ได้แก่ ข้อที่ 57, 58, 61, 62, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 74, 75, 78, 79 และ 80 ดังแสดงในแผนภาพที่ 5

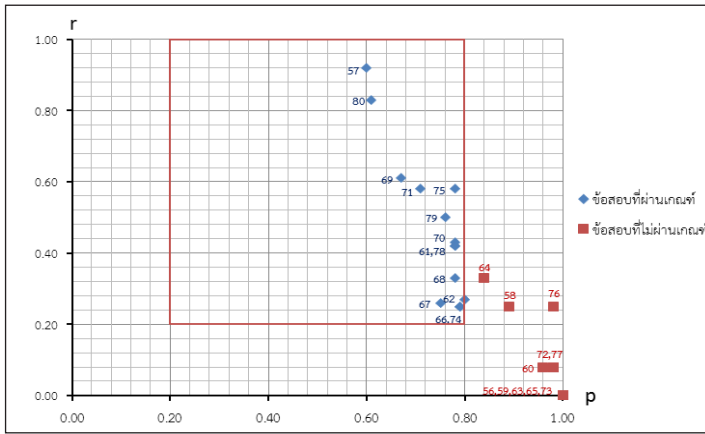
แผนภาพที่ 5 แสดงคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 1
 เนื้อหาตอนที่ 3 การสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน

(ทัศนีย์ ทองสมบูรณ์, 2563, น.44)

ส่วนการทดสอบครั้งที่ 2 ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.60 - 1.00 และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.00 - 0.92 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 14 ข้อ ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ได้แก่ ข้อที่ 57, 61, 62, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 74, 75, 78, 79 และ 80 ดังแสดงในแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 แสดงคุณภาพข้อสอบรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 2
 เนื้อหาตอนที่ 3 การสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน

(ทัศนีย์ ทองสมบูรณ์, 2563, น.45)

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบรายข้อในภาพรวมจากการทดสอบครั้งที่ 1 ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.00 – 1.00 ส่วนค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ -0.08 – 1.00 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 59 ข้อ จากทั้งหมด 80 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 73.75 และเมื่อเปรียบเทียบกับ การทดสอบครั้งที่ 2 ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.16 – 1.00 ส่วนค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.00 – 0.92 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 58 ข้อ จากทั้งหมด 80 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 72.50

4. ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบทั้งฉบับ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยผู้วิจัย ได้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ และค่าความเชื่อมั่น แบ่งตอนตามแบบทดสอบ 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 อักษรวิธีไทยและหลักภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ (ข้อ 1 -30)

ตอนที่ 2 คำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ (ข้อ 31 - 55)

ตอนที่ 3 การสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 25 ข้อ (ข้อ 56 – 80)

โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม TAP ได้ค่าความเชื่อมั่น แบบนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

ตอน	ค่าความเชื่อมั่น (KR ₂₀)	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2
ตอนที่ 1 อักษรวิธีไทยและหลักภาษาไทย (30 ข้อ)	0.79	0.83
ตอนที่ 2 คำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน (25 ข้อ)	0.73	0.85
ตอนที่ 3 การสนทนาภาษาไทยพื้นฐาน (25 ข้อ)	0.85	0.85
แบบทดสอบทั้งฉบับ (80 ข้อ)	0.83	0.94

จากตารางที่ 4 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ภาพรวมทั้งฉบับ (80 ข้อ) พบว่า ในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83 ส่วนการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 ซึ่งอยู่ในระดับสูงทั้งสองครั้ง และเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ แบ่งเป็นตอน พบว่า ในการทดสอบครั้งที่ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ทั้ง 3 ตอน คือ 0.79, 0.73 และ 0.85 ตามลำดับ ส่วนการทดสอบครั้งที่

2 ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงทั้ง 3 ตอน คือ 0.83, 0.85 และ 0.83 ตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบข้างต้น อยู่ในระดับที่เหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำแบบทดสอบไปใช้ได้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จากการวิเคราะห์ผลข้างต้น โดยเฉพาะผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ รายข้อในภาพรวม ค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.16 – 0.98 ส่วนค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ 0.03 – 0.75 ซึ่งได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 74 ข้อ จากทั้งหมด 80 ข้อ และข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มีจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 7, 21, 23, 33, 51 และ 56 ในข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และยังมีข้ออื่น ๆ ที่ควรปรับตัวลงอีกจำนวน 43 ข้อ ผู้วิจัยต้องนำข้อสอบไปตรวจสอบและพิจารณา ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ จุดประสงค์รายข้อ คำถาม ตัวเลือก และตัวลง และให้ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เพื่อแก้ไขให้เป็นแบบทดสอบที่มีความเหมาะสม และมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ได้จริงต่อไป

ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบ เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบ พบว่า มีคะแนนสูงสุด (MAX) เท่ากับ 78 คะแนน ค่าคะแนนต่ำสุด (MIN) เท่ากับ 31 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบ (\bar{X}) เท่ากับ 59.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 13.01 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ สรุปได้ว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความยากเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางหรือค่อนข้างง่าย ในขั้นตอนการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจีนทั้งหมด ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 56 คน ซึ่งจากการสังเกตกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ผู้วิจัยพบว่า เป็นนักศึกษาที่มีทักษะการสื่อสารภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ดี

สามารถฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งมีความสอดคล้องกับค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบ ที่มีคะแนนสูงสุด (MAX) เท่ากับ 78 คะแนน ถือเป็นคะแนนที่สูงมาก และค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบ (\bar{X}) เท่ากับ 59.70 จากผลการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ได้ว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความยากเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางหรือค่อนข้างง่าย ซึ่งมีความไม่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจประเมินคุณภาพข้อสอบ ซึ่งส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า แบบทดสอบค่อนข้างยากเกินไปสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในระดับพื้นฐาน แต่เมื่อได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้ว ปรากฏว่าแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าความยากเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางหรือค่อนข้างง่าย ในประเด็นนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่าค่าความยากของแบบทดสอบ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น การพิจารณาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ควรพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสม ทั้งในด้านของความรู้ความสามารถ และจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความเที่ยงตรง และนำไปใช้ได้จริง การที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบนี้ก่อนเริ่มเรียนที่ประเทศไทย ทำให้ผู้สอนได้ทราบระดับความรู้ภาษาไทยของผู้เรียน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างสอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียนได้อย่างตรงจุด อีกทั้งเกิดประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนด้วย กล่าวคือหลังจากกลุ่มตัวอย่างได้ทราบผลการสอบของตนเองแล้ว ซึ่งผู้วิจัยได้แจ้งให้ทราบเป็นรายบุคคล และผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น และมีแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาไทยของตนเอง อีกทั้งมีความภาคภูมิใจในผลการสอบมีกำลังใจในการเรียนภาษาไทยต่อไป บางคนต้องการสอบอีกครั้งในภาคเรียนต่อไปเพื่อต้องการวัดพัฒนาการในการเรียนภาษาไทยของตนเอง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่สอบได้คะแนนน้อย คือ ต่ำกว่า 40 คะแนน ผู้วิจัยได้เสนอต่อผู้เกี่ยวข้องให้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ภาษาไทย

และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาไทยให้กับกลุ่มดังกล่าว เพื่อให้สามารถเรียนกับเพื่อนร่วมชั้นได้ การสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สามารถวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐานของผู้เรียน ในด้านหลักภาษา และอักขรวิธีไทยด้านวงศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน และด้านการสนทนาภาษาไทย ในชีวิตประจำวัน และมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ด้านภาษา ควรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และบริบททางสังคมและวัฒนธรรม อีกทั้งแบบทดสอบ ต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอ มีความทันสมัยและมีวิธีวัดผลทักษะการสื่อสาร ภาษาต่างประเทศได้จริง

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ควรมีกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม และเพียงพอ และควรมีกลุ่มตัวอย่างสำรองด้วย จากประสบการณ์ของผู้วิจัย ได้พบเจอปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมและจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง เช่น จำนวนนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในแต่ละปีการศึกษามีจำนวนไม่แน่นอน อาจจะมีมากบ้าง น้อยบ้างในแต่ละปี ต้องติดต่อมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อขอกกลุ่มตัวอย่าง แต่ก็ไม่ตรงกับเงื่อนไขในการวิจัย คือ ไม่ได้เป็นนักศึกษาที่เข้ามาศึกษา ในสาขาวิชาภาษาไทย หรือไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาไทยมาก่อน ดังนั้น การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยควรมีเครือข่ายความร่วมมือและมีแผนสำรอง เพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างราบรื่น

เอกสารอ้างอิง

- ทัศนีย์ ทองสมบูรณ์. (2562). การสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ภาษาไทยพื้นฐาน สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. สถาบันวิจัยและพัฒนา: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2552). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เข้าส้อออฟเคอร์มีส์.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2551). รายงานการวิจัยเรื่องการกำหนดคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- Hu Yue และภาณุพงษ์ อุดมศิลป์. (2561, มกราคม - มิถุนายน). การศึกษา อักษรวิธีและทักษะเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นในตำราเรียนภาษาไทย ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. 12(1), 1.
- Liao Yu Fu. (2010). ภาษาไทยพื้นฐาน 1. (基础泰语1) (พิมพ์ครั้งที่ 3). 广州: 广东世界书.
- Luo Yu Yuan. (2010). ภาษาไทยพื้นฐาน 2. (基础泰语2) (พิมพ์ครั้งที่ 2). 广州: 广东世界书.